NORAKSTS

Lieta Nr. A 42 7472 09
Lietvedības Nr. A 03142-10/8

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2010.gada 26.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis M.Birkmanis,

piedaloties pieteicējam *A.K.*,
atbildētājas – Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim *M.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu *A.K.* (personas kods */personas kods/*) pieteikumā par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.marta lēmuma Nr.802 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 26.janvārī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors sastādīja *A.K.* administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.050/PB 718133 par to, ka *A.K.* 2009.gada 26.janvārī plkst.17.12 Rīgā vadot transportlīdzekli „VW Golf", valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krustabaznīcas ielu no Čiekurkalna 2.līnijas puses Ropažu ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās bija izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, tādā veidā pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 170.1.punkta prasības. Līdz ar to transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{14}$ panta ceturtajā daļā minēto administratīvo pārkāpumu. Izvērtējot pārkāpumu, pieņemts lēmums *A.K.* uzlikt naudas sodu trīsdesmit latu apmērā (turpmāk arī – sākotnējais lēmums).

[2] Sākotnējo lēmumu, *A.K.* apstrīdēja Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldē. 2009.gada 10.martā Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietniece pieņēma lēmumu Nr.802 (turpmāk arī – Lēmums), atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu.

[3] 2009.gada 9.aprīlī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.K.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.marta lēmuma Nr.802 atcelšanu, jo pieteicējs uzskata, ka nav pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumus.

[4] Atbildētāju pārstāvošā iestāde Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde tiesai iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā pieteikumā ietverto prasījumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem apsvērumiem.

[5] Pieteicējs tiesas sēdē uzturēja pieteikumā minēto prasījumu. Papildus paskaidroja, ka pirms viņa sastrēgumu nebija, taču, kad priekšā braucošās mašīnas apstājušās, palicis uz pārbrauktuves. Kā noteikumos noteikts piespiedu apstāšanās gadījumā jāizvērtē kā rīkoties, tāpēc pabraucis atpakaļgaitā līdz barjerai.

[6] Atbildētāja pilnvarotais pārstāvis tiesas sēdē pieteikumā ietverto prasījumu neatzina, atsaucoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un tas ir noraidāms.

[8] Lēmumā konstatēts, ka pieteicējs ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 170.1.punkta prasības, kur noteikts, ka aizliegts uzbraukt uz pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas var piespiest transportlīdzekļa vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

[9] LAPK 149.^{14} panta ceturtajā daļā paredzēta atbildība par uzbraukšanu uz dzelzceļa pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums, kas piespiež vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves, vai ja uz tās stāv transportlīdzeklis, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīsdesmit latu apmērā.

Izskatāmajā gadījumā, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības atbilstoši šai tiesību normai, nepieciešams konstatēt, ka transportlīdzekļa vadītājs uzbraucis uz pārbrauktuves, ja aiz tās izveidojies sastrēgums un tas bijis spiests apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

[10] Lietā nav strīda, ka pieteicējs 2009.gada 26.janvārī plkst.17.12 Rīgā, vadot transportlīdzekli „VW Golf", valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krustabaznīcas ielu no Čiekurkalna 2.līnijas puses Ropažu ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kur bija spiests apturēt transportlīdzekli.

Lietā pastāv strīds par to vai pieteicējs 2009.gada 26.janvārī

plkst.17.12 Rīgā, vadot transportlīdzekli „VW Golf", valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa Krustabaznīcas ielu no Čiekurkalna 2.līnijas puses Ropažu ielas virzienā, uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās bija izveidojies sastrēgums, kas piespieda pieteicēju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves.

[11] Saskaņā ar LAPK 243.panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.panta otrā daļa paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Līdz ar to par pierādījumiem lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols *(lietas 12., 13.lapa)* un Ceļu policijas inspektora ziņojums *(lietas 14., 15.lapa)*.

[12] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma protokolu, kas tika sastādīts uzreiz pēc konstatētā pārkāpuma, tiesa neatrod iemeslu, lai apšaubītu sākotnējā dokumentā nostiprināto ziņu objektivitāti.

No lietas materiāliem redzams, ka pieteicējs iepazīstināts ar administratīvā pārkāpuma protokola saturu. Pieteicējs to parakstījis, tādejādi apliecinot, ka viņam izskaidrotas LAPK 260.pantā pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi.

Administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā, pieteicējs sniedzis paskaidrojumu, iebilstot pret pārkāpuma konstatēšanas faktu un norādot, ka tam nepiekrīt.

[13] Administratīvā pārkāpuma protokolam pievienots Ceļu policijas inspektora ziņojums. Līdz ar to pieteicēja sniegtie paskaidrojumi vērtējami kopsakarā ar Ceļu policijas inspektora sniegto ziņojumu.

Ceļu policijas inspektors *R.O.* ziņojumā norāda, ka ievērojis transportlīdzekli „VW Golf", valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, kas brauca pa Krustabaznīcas ielu Ropažu ielas virzienā, un uzbrauca uz dzelzceļa pārbrauktuves, kad aiz tās bija izveidojies sastrēgums, kas piespieda vadītāju apturēt transportlīdzekli uz pārbrauktuves. Vadītājs ieraugot policijas darbiniekus, sāka braukt atpakaļgaitā līdz dzelzceļa pārbrauktuves barjerai. Taču tā arī palika stāvēt uz dzelzceļa pārbrauktuves, jo aizmugurē bija izveidojusies transportlīdzekļu kolonna.

Izvērtējot policijas inspektora ziņojumu, tiesa atzīst, ka tam ir piešķirama liela ticamības pakāpe, jo lietas apstākļi izklāstīti loģiski, detalizēti un bez pretrunām.

Tiesa ņem vērā arī to, ka lietā nav konstatējami apstākļi, kas dotu pamatu atzīt, ka policijas inspektors administratīvā pārkāpuma protokolā un savā ziņojumā nepatiesi aprakstījis faktiskos lietas apstākļus. Nav pamata apšaubīt policijas inspektora sniegto lietas apstākļu vērtējumu, jo nav redzams pamats, lai policijas inspektors sniegtu nepatiesas ziņas.

[14] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.15.punktu dzelzceļa pārbrauktuve ir ceļa krustošanās ar dzelzceļa sliežu ceļa klātni vienā līmenī. Dzelzceļa pārbrauktuves robeža ir iedomāta līnija, kas perpendikulāri ceļa asij šķērso brauktuvi, sākot no dzelzceļa pārbrauktuves barjeras, bet, ja šādas barjeras nav, — no 134. vai 135.ceļa zīmes.

Tiesa uzskata, ka uzsākot pārbrauktuves šķērsošanu, pieteicējam bija jāņem vērā, ka aiz pārbrauktuves ir krustojums, kur kustību regulē luksofors. Iedegoties sarkanai gaismai, luksoforā kustība apstājas, līdz ar to uzsākt pārbrauktuves šķērsošanu bija pieļaujams tikai tad, ja bija skaidri paredzams, ka izdosies pilnībā šķērsot pārbrauktuvi, proti, ka aiz pārbrauktuves būs brīva vieta, kur apturēt transportlīdzekli, gadījumā, ja priekšā braucošo transportlīdzekļu kustība apstātos.

No lietas materiāliem izriet, ka pārkāpums konstatēts darba dienas beigās – īsi pēc plkst.17.00, kad ir liela transportlīdzekļu plūsma, kā rezultātā aiz pārbrauktuves bija izveidojies sastrēgums. Tas virzījies uz priekšu tikai brīdī, kad luksoforā iedegās kustību atļaujošais signāls. Tiesas ieskatā pieteicējs pārbrauktuvi uzsācis šķērsot nepārliecinoties par to vai izdosies pilnībā pabeigt manevru, lai gan tam vajadzēja un tas varēja pārliecināties, ka izdosies droši šķērsot pārbrauktuvi, un luksoforā iedegoties kustību aizliedzošam signālam, pieteicējs transportlīdzekli varēs apturēt aiz pārbrauktuves.

[15] LAPK 244.pantā noteikts, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Tiesa secina, ka priekšroka dodama tādiem pierādījumiem, kuru objektivitāti nebūtu pamata apšaubīt.

Ievērojot minētos apsvērumus, tiesa tomēr dod priekšroku policijas inspektora ziņojumam un administratīvā pārkāpuma protokolā nostiprinātajām ziņām, nevis pieteicēja paskaidrojumam. Tāpat tiesa uzskata, ka, pieņemot sākotnējo lēmumu, atbildētājs nav pārkāpis normatīvo aktu prasības un likumā noteiktās kompetences robežas.

[16] Izvērtējot lietā esošos pierādījumus, tiesa konstatē, ka pieteicējs uzbraucis uz pārbrauktuves, brīdī, kad aiz tās izveidojies sastrēgums, kas bijis par iemeslu transportlīdzekļa apturēšanai uz pārbrauktuves.

Balstoties uz augstāk minēto, tiesa uzskata, ka pieteicēja darbībās ir konstatējams Ceļu satiksmes noteikumu 170.1.punkta pārkāpums, atbildība par ko paredzēta LAPK 149.^{14} ceturtajā daļā.

[17] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Konkrētajā gadījumā par 149.^{14} ceturtajā daļā paredzēto pārkāpumu noteiktā sankcija ir administratīvais naudas sods trīsdesmit latu apmērā, līdz ar to iestādei uzliekot minēto sodu šajā gadījumā nav nepieciešams vērtēt LAPK 32.panta otrajā daļā minētos apstākļus. Tas nozīmē, ka ne iestāde, ne arī tiesa nevar noteikt citu soda apmēru, ja administratīvais pārkāpums ir konstatēts.

[18] Ņemot vērā izklāstītos apsvērumus, tiesa secina, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, tādējādi atstājams negrozīts, bet pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.marta lēmumu Nr.802 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.050/PB 718133), bet *A.K.* pieteikumu noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) M.Birkmanis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____M.Birkmanis
Rīgā, 2010.gada 26.oktobrī.